

Узгодження економічних інтересів між місцевою владою та суб'єктами господарювання міста

Н. М. БОГДАН

Харківська національна академія міського господарства

Успіхи економічних реформ, що проводяться в Україні, багато в чому визначаються якістю і цілеспрямованістю здійснюваного переходу до нових методів управління і регулювання економічного і соціального розвитку регіонів і міст. Суть цього переходу полягає в розширенні господарської самостійності територій, передачі на місцевий рівень управління значної частини функцій центральних органів управління, розвитку економічних методів регулювання діяльності суб'єктів, що господарюють на території даного регіону.

В умовах адміністративно-командної системи управління народним господарством вплив місцевих органів управління на підприємства, що знаходяться на підвідомчій території, здійснювалося переважно з допомогою адміністративних важелів. Місто у даних умовах було зацікавлене у притягненні якнайбільше коштів підприємств для вирішення різного роду регіональних проблем шляхом позаекономічного примусу.

Економічні інтереси галузей і територій не збігалися з покладеними на них народногосподарськими функціями (виробництво продукції відповідної кількості і якості для галузей і забезпечення комплексного розвитку регіонів для території). Таке становище виникло в результаті оцінки діяльності галузей (підприємств) і регіонів, насамперед, за ростом валової продукції.

Аналіз здійснення економічної реформи в регіонах України показує недостатню відпрацьованість економічного і правового механізмів узгодження інтересів органів управління і підприємств різноманітних організаційно-правових форм, що функціонують на його території. Узгодження інтересів економічних агентів на території ускладнюється зміною статусу місцевих органів управління – вони одержують право розпорядження власністю.

Ринок припускає новий тип господарюючих суб'єктів, що володіють свободою економічної діяльності і підприємництва, а також передбачає становлення міста в економічно самостійний орган, що самофінансується та забезпечує оптимальну взаємодію всіх суб'єктів його господарства, перехід на договірні відносини між місцевою владою і підприємствами, розташованими на його території, утворення з ініціативи підприємств і місцевих органів влади безприбуткових організацій для сприяння місцевому економічному розвитку і регулюванню виробничим потенціалом відповідної території.

Розширення економічної самостійності місцевих органів управління не означає посилення їхнього втручання в господарську діяльність підприємств. Під регулюванням на місцевому рівні розуміють специфічний вплив місцевих органів управління на розвиток міської економіки, впорядкування і

фінансове забезпечення міських програм, використання для стимулювання міського розвитку бюджетів різних рівнів, міських фондів, коли органи місцевого управління беруть на себе основну частину витрат із забезпечення підвищення рівня життя населення.

Економічні взаємовідносини місцевої влади і підприємства здійснюються на основі податкової політики та повинні забезпечувати:

1. Економічну самостійність підприємства;
2. Зростання внеску підприємства в соціально-економічний розвиток міста;
3. Ощадливе й економічно безпечне використання підприємством ресурсів міста;
4. Соціальну захищеність жителів міста в зв'язку з переходом до ринкових відносин – неминучим ростом цін на товари і послуги;
5. Матеріально-технічне постачання соціально-побутових і комунальних структур міста, якісне поліпшення медичного обслуговування, загальноосвітньої і професійної підготовки молоді, підвищення культурного рівня населення.